

betydelige Nedsættelser for de længere Afstande, men samtidig blev der ingen Nedsættelse foretaget for de kortere Afstande, derimod blev en stor Del af dem forhøjet. Det Forslag, der fremkom i Kommissionen, havde den gode Side, at det indeholdt en moderat Forhøjelse over hele Linien, idet Grundtaksten blev sat op fra 2,35 til 2,50. Denne moderate Forhøjelse har det til Følge, at de korte Afstande indtil 16 Kilometer, altsaa godt 2 Mil, slet ikke faa noget som helst Tillæg, medens der ved 17 Kilometer sker et Tillæg af 5 Øre, gennem dette Forslag forhøjes Taksten for de længere, men ikke for de kortere Afstande. Jeg synes, at det var en udmærket Løsning ogsaa i en anden Henseende, fordi vi gennem denne moderate Forhøjelse vinde et Par Millioner, og dog paa en saadan Maade, at vi saa nogenlunde alle vare enige om, at der ikke var Grund til at frygte for, at Trafikken skulde indskrænkes paa Grund af disse Takster. Derfor har jeg været stærkt tilbøjelig til at holde paa disse Takster og kunde ogsaa være tilbøjelig til at holde paa dem i dette Øjeblik. Nu er der foretaget den Forandring i det andet Ting, at Grundtaksten 2,5 er forhøjet til 2,6, idet man samtidig indfører Dobbeltbilletter. Jeg skal ikke udtale mig imod det, men har alligevel mine Betænkeligheder. Jeg erkender, at den ærede foregaaende Taler ligesom den højtærede Trafikminister kan have nogen Grund til at frygte for, at man deler en Rejse paa 100 Kilometer i 3 Zoner paa 30 Kilometer hver og hjælper sig med fortløbende Dobbeltbilletter 3 Gange. Dette vil blive et Tab for Statskassen, og det er da ikke Hensigten med disse Dobbeltbilletter, at de særlig skulde befordre Nedsættelser paa Afstande paa 100 Kilometer. Hensigten var, at vi skulde standse ved 30 Kilometer. Imidlertid skal jeg ikke udtale mig imod det, idet jeg erkender, at den højtærede Minister han have Ret, naar han siger, at der er adskillig Grund til at indrette det hele saaledes, at Byerne og deres Opland have saa billig Forbindelse med hinanden som muligt. Dette Punkt vilde jo begunstige en saadan Forbindelse, og jeg skal derfor ikke udtale mig imod det Forslag. — Jeg skal heller ikke opholde mig ved den Omstændighed, at Taksterne for de lange Afstande ere forhøjede lidt. Jeg tror, det er rigtigt, og jeg haaber heller ikke, det skal bidrage noget til at indskrænke Trafikken.

Derimod vil jeg sige et Par Ord om Kortene. Det ærede kongevalgte Medlem

(Hedemann) var af den Formening, at Betalingen for Kortene var temmelig høj. Jeg er af den modsatte Mening, jeg er af den Formening, at Forslaget her under § 1, 3) e. l., der gaar ud paa at forhøje Taksterne for 14-Dages Kort for 3die Klasse fra 20 til 25 Kr. og for 2den Klasse fra 35 til 40 Kr., giver en alt for lille Forhøjelse. Jeg vil anbefale Kommissionens Forslag, som var 30 Kr. for 3die Klasse og 50 for 2den Klasse. Jeg finder, at disse Betalinger i al Almindelighed ere for smaa, og navnlig finder jeg, at det er en aldeles urimelig Ting, at Udlændinge, i stort Tal saa vidt mig bekendt, kunne komme herind og, naar de ville opholde sig her en 14 Dages Tid, kunne købe et 14-Dages Kort og køre Landet gennem for 30 Kr. Saa kunde de rose sig af og prale af, at noget saadant ikke er tænkeligt i noget andet Land, og de kunne næsten le ad os, fordi de kunne køre for 30 Kr. hele Landet omkring. Jeg finder, at det kunde være rigtigt, om man gik lidt højere op og blev ved Kommissionens Forslag paa det Punkt. — Videre vil jeg i Modsetning til det ærede Medlem om Kortene mellem to Stationer sige, at den Forhøjelse fra 25 til 30 pCt., som den højtærede Minister nu foreslaar, finder jeg er meget rimelig. Jeg finder endogsaa, at den er for lav, og at den skulde have været sat højere op. Jeg skal erkende, at det Forslag, jeg har været med til at stille i Kommissionen, maaske gik lovlig højt, og jeg vil godt erkende, at der kunde være Grund til at tage den Mellemvej mellem det, der har foreligget i Landstinget, og Kommissionens Forslag. Men 30 pCt. Forhøjelse synes jeg er temmelig lav. Det er et ganske meningsløst Forhold, at en Bane som Kystbanen her — jeg nævner den ganske særlig som et typisk Eksempel, men det gælder ikke blot den —, en Bane, som gaar gennem Danmarks rigeste og bedst befolkede Egne, drives saaledes, at den ikke alene ikke giver 1 Øre i Renteindtægt, men endogsaa kræver et meget betydeligt Tilskud til sin aarlige Drift. Det burde ikke være saaledes. Grunden til dette Forhold er en dobbelt. Den ligger for det første i, at der er en Mangfoldighed af Tog ikke blot om Sommeren, hvor der kunde være nogen Grund til det, men ogsaa om Vinteren; de løbe til samme Tider Dag ud og Dag ind. Adskillige af disse Tog ere godt besatte, men adskillige benyttes næsten slet ikke. Der er altsaa en Overflødighed af Tog. Den anden Grund er den, at man kører for en alt